

Προχωρώντας μπροστά

Πριν από 10 χρόνια ο Κύριος με ξύπνησε με την εβραϊκή λέξη «Kadima» που σημαίνει «Προχώρα μπροστά». Το μήνυμα που μου έδωσε τότε ισχύει γι' αυτή την παρούσα ημέρα. Μου μίλησε πολύ ξεκάθαρα για τον Μωυσή και τον λαό Ισραήλ που στεκόταν στην Ερυθρά Θάλασσα. Μιλούσε σ' εμένα προσωπικά, αλλά επίσης σ' εμάς, ότι **βρισκόμαστε στο χείλος μιας κριτικής και ριζικής αλλαγής στον τρόπο με τον οποίο περπατάμε με τον Θεό**. Μας οδηγεί στους υπερφυσικούς τρόπους Του, αλλά αυτό δεν θα έρθει χωρίς μία Ερυθράς Θάλασσας εμπειρία, όπου οι δρόμοι της Αιγύπτου κλείνουν για πάντα πίσω μας.

Ήταν σαφώς ο Θεός που σκλήρυνε την καρδιά του Φαραώ. Επέτρεψε στον εχθρό να διώξει τον Ισραήλ προκειμένου να φέρει τον λαό Του σε ένα κρίσιμο και μεταβαλλόμενο στη ζωή σταυροδρόμι. Πίσω του ήταν η Αίγυπτος και μπροστά ήταν η Θάλασσα. **Δεν υπήρχε απολύτως πουθενά να πάει, και ήταν ο Θεός που τα είχε κανονίσει όλα!** Ο Ισραήλ δεν είχε στριμωχτεί από τις φυσικές του συνθήκες ούτε από τον εχθρό. Ο Ισραήλ είχε στριμωχτεί από τον Θεό προκειμένου να τον πιάσει σε μια μεγαλύτερη εμπιστοσύνη που θα τον οδηγούσε σε ένα υπερφυσικό βάδισμα μαζί Του. Ο Θεός το έκανε αδύνατο για τον Ισραήλ να γυρίσει πίσω.

Ήταν σ' αυτό το σταυροδρόμι που **ο Θεός εξέθεσε ξεκάθαρα την εξαπατημένη καρδιά του λαού Του σε διάφορα μέτωπα**, μια καρδιά που θα εμπόδιζε τον λαό Του, κι εμάς σήμερα, να εισέλθουμε σε ένα θαυματουργό βάδισμα μαζί Του: Πίστευαν ότι ο Μωυσής, ο υπηρέτης του Θεού (και συνεπώς ο ίδιος ο Θεός), τους είχε εξαπατήσει στο να βγουν έξω από τα δεσμά της Αιγύπτου. Πίστευαν ότι ήταν στα πρόθυρα του θανάτου. Πίστευαν ότι ήταν καλύτερο να ζουν ως σκλάβοι παρά να πεθάνουν. Και ήταν πολύ φοβισμένοι.

Ο φόβος μας κρατά πάντα σε δεσμά στους σκοπούς του εχθρού και πάντα προσπαθεί να μας αποτρέψει από το να μπούμε στους υπερφυσικούς τρόπους του Θεού. Ο φόβος μας κάνει να εκλογικεύουμε και να υποχωρούμε. Εξαιτίας αυτού, ο φόβος πρέπει να εκτεθεί για το τι πραγματικά είναι και από πού προέρχεται, διαφορετικά θα μεταμφιέζεται ως σοφία ή αλήθεια και θα οικοδομήσουμε τη ζωή μας γύρω του. Ο φόβος είναι το παραπέτασμα καπνού του διαβόλου που ο Κύριος απολαμβάνει να διαλύει. Ο λαός του Ισραήλ έκραξε στον Κύριο μέσα στη δυστυχία του, και στην τύφλωση του στο αθέατο θαυμαστό μονοπάτι του Θεού μπροστά τους. Ο αρχηγός τους ο Μωυσής είπε: «Μη φοβάστε· **ΣΤΑΘΕΙΤΕ**, και βλέπετε τη σωτηρία τού Κυρίου, που θα κάνει σε σας σήμερα· επειδή, τους Αιγυπτίους, που είδατε σήμερα, δεν θα τους δείτε πλέον, ποτέ· ο Κύριος θα πολεμήσει για σας· κι εσείς θα μένετε ήσυχοι». Ο άνθρωπος, ο Μωυσής, ήταν μόνο εν μέρει σωστός.

Σε αυτό το σημείο είναι που βλέπουμε γιατί ο Θεός έφερε τον Ισραήλ στο σημείο χωρίς επιστροφή. Λέει στον Μωυσή, **«Τι βιάς σε μένα; Πες στους γιους Ισραήλ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΝ»**. Ο Ισραήλ, τουλάχιστον στο μυαλό και την καρδιά, ήθελε να επιστρέψει σε οικείο έδαφος, ακόμα κι αν σήμαινε δεσμά, αλλά η υποχώρηση σήμαινε σίγουρο θάνατο. Ο Μωυσής ήθελε να σταθεί ακίνητος, περιμένοντας να δει ένα θαύμα μέσα στις παραμέτρους της παρούσας τους κατάστασης. Μεγάλο μέρος του Σώματος σήμερα αναζητά επίσης το θαυματουργό στο παρόν τους, αλλά ο Θεός πιέζει πολλούς να κάνουν το απαραίτητο βήμα έξω από την οικεία ζώνη της άνεσής τους, για να μπουν στους δικούς Του τρόπους.

Ο Θεός πάντα διευθετεί συνθήκες που θα αυξήσουν την ικανότητά μας να Τον εμπιστευόμαστε, όποτε πρόκειται να μας φέρει σε μια νέα αποκάλυψη για το Ποιος Είναι, και σ' αυτή την περίπτωση ο Θεός του Αδύνατου. Έτσι είπε ο Θεός, σταματήστε να φωνάζετε σε Μένα και προχωρήστε στο άγνωστο, μέσα στον τόπο του αδύνατου. Είναι μέσα στην ατμόσφαιρα του αδύνατου που θαύματα γεννιούνται και ευδοκιμούν. Που είσαι ακόμα σε θέση να δεις, ακόμα σε θέση να εκλογικεύσεις και να ελέγξεις τις περιστάσεις σου, που δεν είστε ακόμα έτοιμος να ακούσεις τις οδηγίες Του για το θαυματουργό. Το θαυματουργικό απαιτεί μια παιδική εμπιστοσύνη που μας οδηγεί στο άγνωστο, αφήνοντας τον Θεό Πατέρα μας να μας πάρει από το χέρι και να μας περπατήσει ακόμη και όπου, στον φυσικό κόσμο, δεν θέλουμε να πάμε. Ο εχθρός θέλει να μείνουμε ακίνητοι αναζητώντας ένα θαύμα που δεν θα

έρθει ποτέ, ή να γυρίσουμε πίσω, επειδή θέλει όχι μόνο να μας νικήσει μια για πάντα, αλλά να μας εμποδίσει να προχωρήσουμε στους θεϊκούς τρόπους του Θεού όπου δεν υπάρχουν τα αδύνατα, στον τόπο όπου ακόμη και ο εχθρός δεν μπορεί να πατήσει.

Ο άγγελος του Κυρίου είπε στη Μαριάμ, τη μητέρα του Ιησού, «**ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟ ΣΤΟΝ ΘΕΟ**». Το ακούς αυτό φίλε μου; Με τον Θεό στο πλευρό μας, ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟ. Εάν μπορούμε να καταλάβουμε τις συνθήκες μας στο φυσικό κόσμο χωρίς την παρέμβαση του Θεού, τότε θα έχουμε φυσικά αποτελέσματα, αλλά αν επεκταθούμε προς το αδύνατο, τότε ο Θεός αρχίζει να κινείται και θα δούμε το χέρι Του να εργάζεται. Στο αρχικό κείμενο, τα λόγια του αγγέλου σήμαιναν, «Ούτε μια ζωντανή λέξη (ρήμα) δεν είναι χωρίς τη δύναμη του Θεού». Όταν ο Θεός μιλάει, η δύναμη Του ενθουλακώνεται σε αυτή τη λέξη για να την εκτελέσει. Το μεγαλύτερο μας πρόσκομμα είναι να οπισθοχωρούμε με φόβο όταν ο Θεός μας λέει να προχωρήσουμε.

Όταν ο Ιησούς ήταν στο σταυρό, οι χλευαστές Του είπαν, «Κατέβα και θα σε πιστέψουμε». Ο εχθρός ήθελε να ματαιώσει την επικείμενη ανάσταση, δόξα και ανάληψη, πείθοντας τον Ιησού ότι η σωτηρία θα μπορούσε να έρθει χωρίς τον πλήρη θάνατό Του στον σταυρό. Ήταν η στρατηγική του διαβόλου να Τον εμποδίσει να προχωρήσει στο πλήρες σχέδιο της σωτηρίας. **Πρέπει κι εμείς να περάσουμε από την Ερυθρά Θάλασσα σε ένα βάπτισμα θανάτου (στον φυσικό κόσμο, στη σάρκα, στους δικούς μας τρόπους) προκειμένου να δούμε τη θαυματουργή δύναμη της ανάστασης του Θεού στη ζωή μας.** Όσο ο Ιησούς ήταν στον σταυρό σε υπακοή, δεν ήταν πια στα χέρια του ανθρώπου και του Σατανά, αλλά στα χέρια του Πατέρα: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου. Όταν γυρνάμε πίσω από την υπακοή στις οδηγίες του Κυρίου ο εχθρός μπορεί να μας κρατήσει, αλλά ακολουθώντας υπάκουα τον Κύριο, ακόμη και σε θάνατο των δικών μας τρόπων, μπαίνουμε μέσα στη θεία ζωή και νίκη. Ο Παύλος είπε, «Αλλά, ένα πράγμα κάνω, λησμονώντας μεν όσα βρίσκονται πίσω, επεκτεινόμενος δε σε όσα βρίσκονται μπροστά, τρέχω προς τον σκοπό, για το βραβείο της άνω κλήσης τού Θεού εν Χριστώ Ιησού».

Ήταν στη μέση της Ερυθράς Θάλασσας, με τον αιγυπτιακό στρατό να τους διώκει, χωρίς να ξέρουν πως θα έφταναν ζωντανοί στην άλλη πλευρά, που ο Θεός ταλαιπώρησε τον στρατό των Αιγυπτίων και πολέμησε για τον Ισραήλ. Ήταν στη μέση της μάχης στη Θάλασσα που ο Θεός διέταξε τον Μωυσή να εκτείνει τη ράβδο του για άλλη μια φορά, ώστε τα νερά να καλύψουν τον στρατό του Φαραώ, μη αφήνοντας κανέναν Αιγύπτιο ζωντανό να καταδιώξει τον Ισραήλ ποτέ ξανά. **Ο Θεός λέει σε όλους μας, «Σταματήστε να φωνάζετε σε Μένα. Προχωρήστε μπροστά».**

Σας ενθαρρύνω όλους να κάνετε τα βήματα που ο Κύριος λέει σε καθέναν από εσάς προσωπικά, που θα σας οδηγήσουν σε μια μεγαλύτερη διάσταση των φοβερών υπερφυσικών Του τρόπων. Θέλει να σας δώσει την επιθυμία της καρδιάς σας να περπατήσετε μαζί Του όπως έκανε ο Ιησούς. Μην φοβάστε. Η τέλεια αγάπη Του ρέει δυνατά και θα εκδιώξει τον φόβο σας καθώς κάνετε αυτό το πρώτο, ακόμη και μικρό βήμα. Λαχταρά να σας πάει, τα παιδιά Του που Τον εμπιστεύονται, να είναι μαζί Του εκεί που Εκείνος είναι, στη δόξα και τη δύναμή Του.

Γκρέτα Μαύρο (2010)